

"Jöjjetek hozzám, akik utánam vágyódtok, és teljete el a gyümölcseimmel" -- hívogatja az embert a személyllyé vált, teljes mivoltában Jézusban megnyilvánult Bölcsesség (Sir 24, 19). Ennek a hívásnak tett eleget Ferenczy Rudolf, akit országSZerte Dax becéneven szólítanak mindazok, akik szívesen hallgatják és éneklük gitárral kísért dalait ennek a hivatással élő és tanúságtevő embernek. Mert ő annyi év múltán ma is így kínálja dalait: "Falat kenyér, pohár bor, egy csepp víz..." Szegényesnek tűnik ez az étlap?- Majdhogynem böjtös. Valójában gazdag, hisz "mindennél többet ér": Jézushoz visz.

Huszonöt, harmincöt, negyvenöt évvel ezelőtt a magyar katolicizmus siralmas képet mutatott. Ne tulajdonítsuk ezt egyes egyedül a külső üldöztetésnek és akadályoztatásnak. Hiány volt hiteles tanúságtevőkben. A "hagyományos vallásosság" már nem találta helyét a megváltozott világban. Hívók és nemhívók nem folytattak egymással építő párbeszédet. Amit az egyház fel tudott mutatni, azt még a hívő fiatalok jó része sem kívánta folytatni, nem kívánta követni. Nem kellett nekik. Kellott volna valami más: a hiteles jézusi élet. Megújulásra volt szükség, és ennek a megújulásnak egyik tényezője lett az akkori fiatalok éneklő-gitározó hitvallása, tanúságtétele.

Meg kellett küzdeni azért, hogy egyáltalán beengedjék valamelyik templomba a gitározókat. Aztán jöttek azok, akik zeneileg (le)minősítették. A dallamok értéktelenek - mondták -, a szövegek gyengék, a prozódia magyartalan... és a hiteles egyházi élet megromlását látták benne. Holott éppen ennek az ellenkezője igazolódott: a fiatalok éppen hogy hiteles kifejezési formáját találták meg annak, hogy önmagukat egyre inkább alkalmassá tegyék a kegyelem befogadására, hogy közvetítsék azokat az elveket és eszményeket, amiket vallanak Jézus Krisztus evangéliumától vezetve. Márpedig mi más volna a hiteles egyházi élet, mint a kegyelem befogadása, és az evangélium hirdetése? Kereszténnyé nem születik az ember, hanem azzá válik. Dax a keresztény gitáros zenei élet több mint negyven éve meghatározó egyénisége.

Munkakörnyezetbe született, apa nélkül felnőtt, vidéki gyerek. 1963-ban vette első gitárját, ösztöndíjából, részletfizetésre. Autodidakta módon tanult meg zenélni. Vendéglátózott, több együttese is volt. 1971-ben, leszerelése után került a dorogi keresztény ifjúsági csoportba. A kereszténységgel, mint életformával ott ismerkedett meg. Magyaros hangvétellű, egyházas jellegét megőrző dalait sajátos hangzásvilág jellemzi, kidolgozott szólások, tiszta és mély üzenet. Legjobb dalai sűrűn hallhatók templomainkban: Áradj szét Lélek; Hálaadó zsoltár (Oly jó áldani az Urat); Nem vagyok rá méltó; Magasztaljátok velem az Urat, s talán a legnépszerűbb, az Én Uram, én Istenem. Komponált teljes misét, Szent Borbáláról és Szent Erzsébetéről szóló oratóriumot, megzenesített gyermekdalokat, valamint Sík Sándor, Michel Quoist keresztút-verseit. 1973-ban már énekelt Kismaroson, majd hosszú éveken keresztül oszlopa volt a nagymarosi ifjúsági találkozóknak. Alkotott a maga természetes egyszerűségével: ifjúsági közösségeket vezetett, Mikulás-napi és Anyák-napi műsorokat készített, énekes táborokban tanított, szentmiséken rendszeresen szolgált zenéjével, kis énekkarával néha zenei szolgálatot vállalt ott, ahova hívták, karácsonyi betlehemes játékot és nagyböjti keresztúti elmélkedéseket szervezett feleségével, Évával. Nagy feladatokat is megoldott: II. János Pál pápa 1991-es magyarországi látogatásakor az ő zenélése pezsdítette föl a zsúfolt stadiont.

Ha valaki azt kérdezi, mi lehet Daxnak és társainak, és más "hasonszórú" zenészek titka; hogy miért szeretjük őket: a válasz természetesen sokrétű. Hiszen családban, baráti körben és más természetes közösségekben élő emberek ők, akiket szeretettel vesznek körül övéik. De a krisztusi családnak is tagjai ők, Jézus barátai és a természetfeletti közösségnek, az Isten Országának polgárai. Sokkal többről és nagyobbról van szó, mint egy új zenei irányzatról. Nem is érdemes magáról a zenéről beszélni. Ez nem csak zene. Ez fiatal hívők

imádsága, hitvallása, tanúságtétele. Az életük. És mivel ők az egyház tagjai, azért ez az egyház élete, énekeljenek bár látszólag oly profán dolgokról is, mint egy gyertya, malomkő vagy rongybaba. Az életünket szeretjük.

Dax dalai liturgiára figyelő, fölösen nem ismétlő, nem túldíszített, prozódiaailag pontos, jól énekelhető kompozíciók. Áhítatot, érzelmeket keltők, de nem érzélgősek. Zenéje és magatartása a liturgiában az az egyszerű és ugyanakkor elmélyült stílus, amelyre ma sokaknak szüksége volna. Egyházunk fiataljai saját megújulásuk egyik forrását köszöntik benne.

A Teremtő Isten immár hatvan évvel ajándékozta meg Daxot, és ő negyvenöt éve gitárját pengetve dicséri Teremtőjét.

Turcsuk György